

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er dejligt, at Dansk Folkeparti rykker i felten, og at hr. Bent Bøgsted giver udtryk for, at man er betænkelig ved nogle af de ting, som man måske har nikket til i anden sammenhæng. Det drejer sig selvfølgelig om det punkt, som vi andre har berørt også, at det at fjerne de små sikkerhedsgrupper ikke er godt.

Jeg vil gerne høre: Hvis man kigger på det her lovforslag samlet og alle de ting, der er sket i den korte tid, hr. Bent Bøgsted har været medlem af Folketinget, hvor man har stoppet BST-udbygningen og centraliseret Arbejdstilsynet, vil Dansk Folkeparti så, hvis det viser sig, at der kommer en stigning i antallet af arbejdsulykker, fordi man fjerner de her rettigheder fra folk, være med til at gøre noget ved det? Hvis alle de her ting fører til en stigning i antallet af arbejdsulykker, hvad vil Dansk Folkeparti så gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er til det med sikkerhedsrepræsentanten. Det kan jeg godt forstå at Dansk Folkeparti har problemer med, for vi havde jo under det forrige indlæg en diskussion om, at der netop er mindst lige så mange arbejdsulykker på de små virksomheder.

Men jeg forstod ikke helt, om det betyder, at Dansk Folkeparti vil stemme for det her forslag alene af den grund, så det vil jeg gerne spørge om.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det samme spørgsmål blev stillet under behandlingen af det forrige forslag. Der gav jeg et svar på det, og det må være nok.

Til fru Lene Garsdal: Jeg kan sige, at vi stemmer for forslaget her, men vi har også sagt, at vi har noget, vi skal have kigget på vedrørende sikkerhedsorganisationer. Det kommer ikke som noget nyt. Beskæftigelsesministeren ved godt, at vi har nogle problemer dér, som vi har snakket med ministeren om at vi skal have løst, og så ser vi på, hvor meget vi kan finde ud af i Arbejdsmarkedsudvalget på det punkt.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Da den konservative ordfører, fru Charlotte Dymose, ikke kan være til stede, skal jeg hermed holde det konservative indlæg.

Dette lovforslag er endnu et opgør, kan man godt sige, med den tidligere regerings forståelse af et godt arbejdsmiljø. Det er et opgør med forordninger, papirer, bureaukrati og administration.

Lovforslaget lægger bl.a. op til, at sikkerhedsrepræsentanter ikke som i dag bliver pålagt virksomheder med 5 ansatte, men nu først bliver pålagt virksomheder med 10 ansatte. Ifølge arbejdsmiljøloven er arbejdsgiveren forpligtet til at sikre et samarbejde i virksomheden om sikkerhed og sundhed.

På en lille arbejdsplads mener vi Konservativt derfor, at den konstruktive dialog mellem de ansatte er den bedste måde at sikre det gode arbejdsmiljø, medmindre der altså er tale om særlig farlige arbejdspladser, som forslaget da også har en undtagelse for. Er der tale om en stor arbejdsplads med mange ansatte, er det naturligvis nødvendigt at sætte sikkerheden og arbejdsmiljøet mere i system. Her er der jo ikke nødvendigvis tale om en daglig dialog de ansatte og arbejdsgiveren imellem.

Med hensyn til afskaffelsen af de gebyrbelagte tilsyn støtter vi det hundrede procent. Vi mener, denne tilsynsform er en helt urimelig byrde særlig for de små og mellemstore virksomheder, der i stedet for at tilskyndes til at tænke på et godt arbejdsmiljø får grå hår i hovedet af den megen administration, der er forbundet med at have ansatte i virksomheden på de vilkår.

Uanset hvor mange skemaer der bliver udfyldt, og hvor mange kontrolbesøg der bliver pålagt, kan vi ikke fra centralt hold garantere et godt arbejdsmiljø på den enkelte virksomhed. Det er kun medarbejderne og ledelsen, der kan se, hvordan tingene forholder sig fra dag til dag. De er de nærmeste til at løse problemerne, og det er i begges interesse.

For medarbejderne drejer det sig om den daglige velfærd, glæden ved at have et arbejde, som man har det godt med, og som man ikke bliver ødelagt af, og for virksomhederne drejer det sig om at fastholde og tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

De dage er forbi, hvor virksomhederne kunne se stort på medarbejdernes forhold og trivsel. I dag drejer det sig tværtimod om at profilere sig på bl.a. arbejdsmiljøet, hvis man vil gøre sig håb